

новия началникъ на щаба, графъ Келлеръ; нему бѣха наредени да му правятъ колиба, че още не свършена, та щото Келлеръ се принуди да ношува при Челяева. Огръзна ни да чѣкаме неприятелско нападане, че и престанавме да го чѣкаме.

Отъ 16-ий до 22-ий ОКТОМВРИЙ.

Врѣмето съвсѣмъ лошаво, освѣтъ да дремешъ, за друго не бива; за нѣкакво военно предприятие не може се помисли. На 17-ий Октомврий бѣше годишнината на Джюмекчи бой; Столѣтовъ се подсмѣйва и казва, че може би въспоминанието за славната побѣда да въодушеви турските военачалници да испитатъ още веднѣжъ щастието си. Но турските наши не се въодушевиха: деня се мина както и другите. На 22-й с. м. генерала събра малкъ воененъ съвѣтъ отъ оглавнитъ началници, съ цѣль да се поразмисли, какъ да се натѣкми обозъ въ случай че опълчението го дръпнатъ на нѣкъдѣ. Отъ Свищовскитъ граждани се получи жалба върху несправилното, насилствено даже, земане волонтьоре; Столѣтовъ командирава полковника графъ Толстой да разгледва дѣлото.

23-ий ОКТОМВРИЙ.

Най послѣ и капитанъ Мерчански свърши съ своитъ сѣтки и е готовъ да върви въ Търново; мене ме улови такова нетърпение, щото неможахъ да го дочѣкамъ и замислихъ на конь за Габрово още сутренъта, а той остана да идва съ кола. Въ града се спрѣхъ въ сѣщата къща и въ сѣщата стая, дѣго живяхъ едно врѣме съ капитана Илиева. Като разгѣждахъ стаята, машинално отворихъ дървената нащерева вратица на, както ми се показва, дулана и, за крайно мое удивление, изтърсихъ се въ малка една келійка съ малка пейца и въ нея замазанъ тученъ единъ котелъ. Затичахъ се при домакина за разяснение и съ голѣмо удоволствие се научихъ, че това е баня и ако азъ желяжъ, то могатъ стопля вода за да се измижъ. Азъ, разбира се, въсползувахъ се отъ случая: „Това вий ще срѣщнете въ всѣкой горѣ-долу баня-гатицекъ домъ“ добави стопанина.